

B-VÕÕRKEEL VENE KEEL

AINEKAVA

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas.

Põhikooli B-võõrkeele õpetusega taotletakse, et õpilane:

1. saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
2. huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
3. omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
4. tunneb erinevaid võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
5. huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
6. oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteosed, sõnaraamatud, Internet), et leida vajalikku infot ka teistes valdkondades ja õppeainetes

II kooliaste

Taotletavad pädevused II kooliastmes

Vene keele õppimisel toetatakse

- **väärtuspädevust** vene keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma erinevaid, vene kultuurilisest eripärast lähtuvaid väärtussüsteeme.
- **Sotsiaalse pädevuse** kujundamisele II kooliastmes aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, dramatiseeringud, rollimängud) ning osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.
- **Enesemääratluspädevus** areneb vene keele õppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeele tunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavamale mõistmiseni.
- **Õpipädevust** kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine).
- **Suhtluspädevus** on vene keele õppe keskne pädevus. II kooliastmes alustatud vene keele kui B-võõrkeele õppel on oluline roll panna alus hea ja julge eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskusele.
- **Matemaatikapädevus** – II kooliastmes õpitakse tundma arvsõnu 0-1000, järgarvsõnu 1-10, kellaegu (täistunnid), hinnad.
- **Ettevõtlikkuspädevus** kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele veel ühe võõrkeele oskus.

6. klass

Teemavaldkonnad

I MINA JA TEISED

Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht), enesetunne (hea/halb tuju); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

II KODU JA LÄHIÜMBRUS

Pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

III KODUKOHT EESTI

Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, oma rahvus, keel; linna ja maad iseloomustav põhisõnavara (maja, park, mets, mägi jmt); aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad väljendid (hea/halb ilm, päikseline, vihmane jmt).

IV IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ

Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid.

V VABA AEG

Lihtsamad tegevused ja eelistused.

KEELETEADMISED 6.klass

KIRI JA HÄÄLDUS

Vene tähestik. Nimede kirjutamine vene ja eesti keeles, translitereerimisreeglid.

Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk.

Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon.

Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed.

Sõnarõhk tegusõna *быть* vormides.

Sõnarõhu muutumine nimisõnade nimetava käände mitmuse vormi moodustamisel.

NIMISÕNA

Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad *-a/-я*-lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või *-й* ja *-a/-я* (*папа, дедушка, дядя*); kesksõost sõnad *-o/-e*-lõpuga.

Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (*ы-* ja *и-* lõpulised meessoost ja naissoost sõnad; *а-* ja *я-* lõpulised kesksõost sõnad).

OMADUSSÕNAD

Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/palataliseeritud; küsimused *какой? какая? какое? какие?*).

Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes.

TEGUSÕNAD

Tegusõna *быть*: oleviku Ø-vorm; mineviku vormi moodustamine; tuleviku vormid: ainsuse/mitmuse pöördelõpud.

Eitav kõneliik: *Я не играю, Мальчик не играет, Мы не играем* jne).

Tegusõnade pööramine

Mineviku vormide moodustamine.

ASESÕNA

Isikulised asesõnad. Isikuliste asesõnade käänamine.

MÄÄRSÕNA	Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.
ARVSÕNA	Lubamine ja keelamine (<i>можно, нельзя</i>). Hinnangut väljendavad määrsõnad (<i>хорошо, плохо</i>).
ABISÕNAD	Põhiarvsõnad. Küsimus <i>сколько лет?</i> ja vastus (nimisõnaga <i>год, года/лет</i>).
LAUSE STRUKTUUR	Rinnastavad sidesõnad <i>и, а, но</i> . Küsimused <i>Кто это? Что это?</i> ja vastused. Küsimused <i>Кто это был? Что это было?</i> ja vastused. Subjekti ja predikaadi tähistamine (<i>Я играю, ты играешь, он/она играет, мы играем, вы играете, они играют; Мальчик играет, Дети играют</i> jne).

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

1. saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
2. kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
3. reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
4. on omandanud esmased teadmised õpitava keelega seotud kultuuriruumist;
5. rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
6. seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
7. töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A 1.2	A 1.1- A 1.2	A 1.2	A 1.1

Kuulamine :Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ja pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltli kustamist vms.

Lugemine : Tunneb õpitava keele tähemärke. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses, arusaamist võib toetada pildimaterjal. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad ja fraasid. Loeb lühikesi ja lihtsaid tekste ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.

Rääkimine: oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust; saab hakkama õpitud sõnavara piires lihtsate dialoogidega, vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

Kirjutamine: tunneb kirjatahti, valdab kirjatehnikat; oskab kirjutada isikuandmeid ja täita lihtsat küsimustikku. Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.

Õpitulemuste saavutamine

B-võõrkeele õpetamisel tuleb meeles pidada, et õpilasel on juba vähemalt ühe võõrkeele õppimise kogemus, mis võimaldab omandatu üle kanda uue võõrkeele õppimisele. Õpilase east lähtuvalt on õpetuses oluline mängulisus. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Õpilased õpivad eristama võõrkeele häälikuid, sõnarõhku ja lauseintonatsiooni ning omandavad õige hääldusaluse. Kuulamisel kasutatakse põhiliselt adapteeritud ja õpiotstarbelisi tekste, nt lühidialoogid ja -monoloogid. Õpetaja julgustab õpilasi analoogia põhjal kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt omandatud. Õpitu kinnistamine tagatakse süstemaatilise kordamise ja eelnenud materjaliga seostamise teel. Õpetaja tutvustab õpetatava keele maale iseloomulikke kultuuritavasid, nt rahvuspühi, kasutades erinevaid näitlikustamise vahendeid (nt filmilõigud, muusikavideod). Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

1. kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
2. sobitusülesande lahendamine (pildi vastavus kirjeldusele);
3. mudeli järgi dialoogi esitamine;
4. rääkimine pildi alusel;
5. häälega lugemine;
6. laulude ja luuletuste esitamine;
7. lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
8. mudeli järgi kirjutamine;
9. õpikusõnastiku kasutamine

Õpioskuste areng, õpimotivatsioon

Töövõtete valikul arvestab õpetaja, et II kooliastmes vajavad õpilased nii paaris- kui ka rühmatöö ning vahel ka individuaalse töö puhul veel õpetaja täpsustavaid juhiseid. Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb õpetamisel silmas pidada:

- * õpilase huve, elukogemust;
- * arvestada erineva võimekusega õpilaste vajadusi, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid;
- * õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik. Õpetaja analüüsib õpilaste vigu ning vajadusel korrigeerib oma tegevust;
- * õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada, kasutamata teistega võrdlemist ning rõhutamata võistlust;
- * hinnete ületähtsustamist tuleb vältida;
- * õpilast tuleb suunata märkama oma edusamme ja võrdlema oma saavutus varasematega;
- * ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki.

Hindamine

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, mille käigus tõstetakse esile õpilase edusamme. Puudustele juhitakse tähelepanu taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada. Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Eesmärk on, et õpilane õpiks koostöös kaaslaste ja õpetajaga sõnastama seda, mida ta on enda arvates hästi omandanud, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema ja/või milliseid oskusi ta peaks veel endas arendama. Selleks sobivaid töövorme (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused,

eneseanalüüsilehed jmt) on õpilane juba õppinud ja kasutanud I kooliastmes A-võõrkeele õppimisel.

III kooliaste 7., 8. ja 9. klass

Taotletavad pädevused III kooliastmes

III kooliastmes toetatakse

- **väärtuspädevust** vene keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu, Eestis elava vene kogukonnana kultuurilise ja ühiskondliku tegevuse tutvustamise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad vene rahvuse kultuurilisest eripärast.
- **Sotsiaalne pädevus** annab võimaluse ennast ka vene keeles edukalt väljendada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on lisaks sobivate keelendite valikule vaja teada vene keelt kõnelevate maade ja Eestis elava vene kogukonna kultuuritausta ning sellest tulenevaid käitumisreegleid ja ühiskonnas kehtivaid tavasid. Sotsiaalse pädevuse kujundamisele aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (rühmatöö, rollimängud) ning aktiivne osavõtt vene keelega seotud kultuuriprogrammidest.
- **Enesemääratluspädevus** areneb vene keele õppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab vene keele tunnis käsitleda vestluste, arutluste ja rollimängude kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni.
- **Õpipädevust** kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (teabe otsimine venekeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).
- **Suhtluspädevus** on vene keele õppe keskne pädevus. III kooliastmes jätkuval vene keele kui B-võõrkeele õppel on oluline roll panna alus hea ja julge eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloome oskusele.
- **Matemaatikapädevus** – III kooliastmes jätkub töö arvsõnadega, õpitakse ütleva kellaegu, kuupäevi ja aastaarve, tegeletakse ostmisel-müümisel vajamineva sõnavaraga.
- **Ettevõtlikkuspädevus** kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele veel ühe võõrkeele oskus. Vene keele oskus avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärged põhikooli lõpetamisel ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

7.klass

Teemavaldkonnad

I MINA JA TEISED

Võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta); iseloomu ja välimust kirjeldav sõnavara; kehaosad, kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid (peavalu, palavik jmt); suhted sõpradega.

II KODU JA LÄHIÜMBRUS

Kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

III KODUKOHT EESTI

Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused.

IV RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

V IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ

Tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse jmt), transpordivahendid; koolitee ja koolipäeva kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, transport jmt) ja helistamine; tuntumad ametid, nendega seotud tegevused

VI VABA AEG

Huvid (sport, filmid, raamatud, kollektioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega jmt)

KEELETEADMISED 7. klass

KIRI JA HÄÄLDUS

Sõnarõhu muutumine nimisõnade käänamisel.
Sõnarõhu muutumine tegusõnade vormides.

NIMISÕNA

Mees- ja naissoost sõnad, mille lõpus on *-ь*.
Naissoost sõnad, mille lõpus on *-ия* (nt *Эстония, история, гимназия*). Kesksõost sõnad *имя* ja *время*; kesksõost sõnad, mille lõpus on *-ие* (nt *задание*).
Käänete nimetused ja küsimused. Sageli kasutatavad käändumatud sõnad (nt *евро, кино, метро, пальто, кофе*).
Käändkonnad; nimisõna käändelõpud ainsuses (I ja II käändkond).
Родительный: kuuluvuse väljendamine (nt *книга брата, отец Кристины*); eitus net sõnaga, koha tähistamine (küsimus *откуда?* ja vastus eessõnade *из* ja *с* abil).
Предложный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus *где?* ja vastus *в* ja *на* eessõnade abil).
Винительный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus *куда?* ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil); otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega *видеть, читать, любить*).

Дательный: käändevormide kasutamine eessõnata; tegusõnadega *желать, верить, помогать*; kuid *желать чего? Р.п.; верить во что? В.п.*

Творительный käändevormide kasutamine eessõnata.

OMADUSSÕNAD

Omadussõnade ühildumine nimisõnaga ainsuses ja mitmuses.

TEGUSÕNA

I pöördkond (*еть-, ать-, ять-*lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (*ить-*lõpulised tegusõnad).

Enesekohased tegusõnad ja nende pöördvormid (nt *интересоваться, находиться*); tegusõnade *просыпаться, причёсываться, заниматься, находиться, мыться, умываться, одеваться, начинаться, кончаться* pööramine Aeg, ajavormid.

ASESÕNA

Omastavate asesõnade käänamine.

Isikuliste asesõnade käänamine.

MÄÄRSÕNA

Määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine.

ARVSÕNA

Järgarvsõnad.

Põhiarvsõnad.

ABISÕNAD

Eitussõna *нет* (nt *нет отца, мамы, книги*).

Eessõnade *в, на, из, с* kasutamise (koha tähistamiseks).

LAUSE

СТРУКТУР

Lihtõeldis ja õeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna).

Küsimus *где?* ja vastus (määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine, предложный kääne).

Õeldistäide (nimisõna творительный käändes).

Küsimus *куда?* ja vastus (винительный kääne).

Küsimus *откуда?* ja vastus (родительный kääne).

Küsimused *чей? чья? чьё? чьи?* ja vastused (possesiivsete asesõnade kasutamine, родительный kääne).

Küsimus *когда? какого года? в каком году?* ja vastused (nädalapäevad, kuud, kellaeg, aasta).

Õpitulemused: õpilane

1. mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavalt teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt
2. loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste ja leiab tekstist sisalduvat infot
3. oskab õpitud sõnavara ja lausemallide piires rääkida ja esitada küsimusi
4. mõistab elementaarseid suulisi ja kirjalikke tööjuhiseid
5. oskab kasutada koolisõnastikku
6. oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste

Õppetegevused

1. mudeli järgi lühijutu koostamine ja ettekandmine

2. mudeli järgi dialoogide koostamine ja esitamine
3. häälega õpetaja ja dirtori(CD) järgi kordamine
4. mudeli järgi kirjutamine - visiitkaart, kiri sõbrale, enda tutvustamine
5. sõnavara kinnistamine ristsõnade abil
6. koolisõnaraamatu kasutamine
7. rühmatööd ja rollimängud
8. faktilise info leidmine tekstist

8.klass

TEEMAVALDKONNAD

I MINA JA TEISED

Võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta).

II KODU JA LÄHIÜMBRUS

Kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

III KODUKOHT EESTI

Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused; linna- ja maaelu kirjeldav sõnavara; ilmastikunähtused; loodusrikkused (mets, puhas õhk, vesi, loomad jmt).

IV RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

V IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ

Reisimine. Tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse jmt), transpordivahendid. Suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, transport jmt).

VI VABA AEG

Huvid. Teater. Kino. Eelistuste põhjendamine. Erinevate kultuuride eripära, kooseksisteerimise aktsepteerimine/mõistmine. Meediavahendid (Internet) ja nende eakohased kasutamisevõimalused, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud.

KEELETEADMISED 8.klass

NIMISÕNA

Käändkonnad; nimisõna käändelõpud ainsuses ja mitmuses (I ja II käändkond).

Родительный: kuuluvuse väljendamine (nt *книга брата, отец Кристины*); eitus net sõnaga, koha tähistamine (küsimus *откуда?* ja

vastus eessõnade *из* ja *с* abil).

Предложный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus *где?* ja vastus *в* ja *на* eessõnade abil).

Винительный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus *куда?* ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil); otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega *видеть, читать, любить*).

Дательный: käändevormide kasutamine eessõnata; tegusõnadega *желать, верить, помогать*; kuid *желать чего? Р.п.*; *верить во что? В.п.*

Творительный käändevormide kasutamine eessõnata.

OMADUSSÕNAD

Omadussõnade käänamine ainsuses ja mitmus

Omadussõna võrdlusastmete moodustamine.

Omadussõnade lühivormide moodustamine.

TEGUSÕNA

I pöördkond (*еть-, ать-, ять*-lõpulised tegusõnad) ja II pöördkond (*ить*-lõpulised tegusõnad).

Enesekohased tegusõnad ja nende pöördvormid (nt *интересоваться, находиться*); tegusõnade *просыпаться, причёсываться, заниматься, находиться, мыться, умываться, одеваться, начинаться, кончатся* pööramine.

Verbireksioon (käänete kaupa).

Tegusõnade aspektipaarid.

Liikumisverbid. Eesliidetega liikumisverbid.

ASESÕNA

Omastavate asesõnade käänamine.

Näitavad asesõnad ja nende käänamine.

MÄÄRSÕNA

Määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine.

Määrsõnade moodustamine omadussõnadest.

ARVSÕNA

Järgarvsõnad. Vastamine küsimustele *когда? какого года? в каком году?*

Põhiarvsõnad.

ABISÕNAD

Eitussõna *нет* (nt *нет отца, мамы, книги*).

Eessõnade *в, на, из, с* kasutamise (koha tähistamiseks).

LAUSE STRUKTUUR

Lihtöeldis ja öeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna).

Küsimus *где?* ja vastus (määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine, предложный kääne).

Öeldistäide (nimisõna творительный käändes).

Küsimus *куда?* ja vastus (винительный kääne).

Küsimus *откуда?* ja vastus (родительный kääne).

Küsimused *чей? чья? чьё? чьи?* ja vastused (possesiivsete asesõnade kasutamine, родительный kääne).

Küsimus *когда? какого года? в каком году?* ja vastused (nädalapäevad, kuud, kellaeg, aasta).

Õpitulemused: õpilane

1. oskab lühidalt kirjeldada suuliselt ja kirjalikult lähiümbrust , igapäevaseid toiminguid koolis ja kodus
2. oskab alustada ja lõpetada lühivestlust
3. oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi
4. oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste
5. suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot
6. oskab lugeda üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste ja leiab tekstist sisalduvat infot

Õppetegevused

1. mudeli järgi lühijutu koostamine ja ettekandmine
2. mudeli järgi dialoogide koostamine
3. tekstide lugemine ja küsimustele vastamine
4. erinevad kuulamisharjutused
5. rollimängud ja paaris-ja rühmatööd

9.klass

TEEMAVALDKONNAD

I MINA JA TEISED

Võimed, tugevused ja nõrkused: mida oskan/suudan teha, milles olen tugev/nõrk (sama teiste kohta); iseloomu ja välimust kirjeldav sõnavara; kehaosad, kuidas olla terve, kergemad terviseprobleemid (peavalu, palavik jmt); suhted sõprade ja lähikondlastega: nt sõprus- ja armastussuhted ja nendega seonduvad probleemid.

II KODU JA LÄHIÜMBRUS

Kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt), koduümbrust kirjeldav sõnavara (majad, park, põld, teed, väljakud jmt); sündmuste ja tähtpäevade tähistamine perekonnas ja kodukohas; elukoha kirjeldus (maja, tuba jmt); kodukoha vaatamisväärsuste tutvustamine, pereliikmete kodused tööd ja tegevused.

III KODUKOHT EESTI

Eesti lühikirjeldus (riigikord, naaberriigid jmt), põhiline sümboolika (lipp, rahvuslill ja,-lind jmt), põhilised tähtpäevad (jõulud, jaanipäev jmt) ja kultuuritavad (laulu- ja tantsupeod jmt); mõned tuntumad Eesti vaatamisväärsused; linna- ja maaelu kirjeldav sõnavara; ilmastikunähtused; käitumine ja tegevused looduses eri aastaegadel; loodusrikkused (mets, puhas õhk, vesi, loomad jmt) ja nende hoidmine linnas ja maal (prügiliigid, materjalid, taaskasutamise võimalused jmt).

IV RIIGID JA NENDE KULTUUR

Õpitava keele riigi/riikide olulisemad sümbolid, põhilised tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ja nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keelega seotud kultuuriruumi kuuluvate riikide lühitutvustus (pealinnad, rahvad, keeled, eripära jmt); Eesti naaberriigid ja tuntumate maailmariikide nimed, rahvused ja keeled.

V IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ

Tee küsimine ja juhatamine (parem/vasak pool, otse jmt), transpordivahendid; koolitee ja

koolipäeva kirjeldus; kooli ja klassi iseloomustav sõnavara, tunniplaan, koolivaheajad; toiduained, tervislik toiduvalik, igapäevane hügieen; sisseostud ja suhtlemine teeninduses (kauplus, turg, transport jmt) ja helistamine; tuntumad ametid, nendega seotud tegevused, edasiõppe võimalused (koolitüübid jmt).

VI VABA AEG

Huvid (sport, filmid, raamatud, kollektsioneerimine, reisimine jmt); erinevad vaba aja veetmise viisid (üksi, sõprade, pereliikmetega jmt), eelistuste põhjendamine; erinevad spordialad, kirjanduse-, kunsti- ja muusikaliigid; erinevate kultuuride eripära mõistmine ja kooseksisteerimise aktsepteerimine/mõistmine; meediavahendid (ajakirjandus, raadio, televisioon, Internet) ja nende eakohased kasutamismõisted, meediavahenditest saadav kasu ja võimalikud ohud; erinevate reklaamtekstide mõistmine tarbija seisukohast.

KEELETEADMISED 9.klass

NIMISÕNA

Mees- ja naissoost sõnad, mille lõpus on *-ь*.

Naissoost sõnad, mille lõpus on *-ия* (nt *Эстония, история, гимназия*). Kesksoost sõnad *имя* ja *время*; kesksoost sõnad, mille lõpus on *-ие* (nt *задание*).

Üldsoost nimisõnad (nt *сирота, коллега, умница*). Käänete nimetused ja küsimused. Sageli kasutatavad käändumatud sõnad (nt *евро, кино, метро, пальто, кофе*).

Käändkonnad; nimisõna käändelõpud ainsuses (I ja II käändkond).

Ees-, isa- ja perekonnanimedede käänamine.

Родительный: kuuluvuse väljendamine (nt *книга брата, отец Кристины*); eitus *нет* sõnaga, koha tähistamine (küsimus *откуда?* ja vastus eessõnade *из* ja *с* abil).

Предложный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus *где?* ja vastus *в* ja *на* eessõnade abil).

Винительный: sise- ja väliskoha tähistamine (küsimus *куда?* ja vastus eessõnade *в* ja *на* abil); otsese tegevuse objekti tähistamine (nt tegusõnadega *видеть, читать, любить*).

Дательный: käändevormide kasutamine eessõnata; tegusõnadega *желать, верить, помогать*; kuid *желать чего? Р.п.; верить во что? В.п.*

Творительный käändevormide kasutamine eessõnata.

OMADUSSÕNAD

Omadussõnade käänamine ainsuses ja mitmuses.

Omadussõna võrdlusastmete moodustamine.

Omadussõnade lühivormide moodustamine.

TEGUSÕNA

Verbirektsioon (käänete kaupa).

Tingiv kõneviis ja selle vormi moodustamine.

Käskiv kõneviis ja selle vormi moodustamine.

Liikumisverbid. Eesliidetega liikumisverbid.

Aeg. Ajavormid.

Tegusõnade aspektipaarid.

ASESÕNA

Omastavate asesõnade käänamine.

Küsiavad ja eitavad asesõnad ja nende käänamine

Näitavad asesõnad ja nende käänamine.
Isikuliste asesõnade käänamine.

MÄÄRSÕNA

Määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine.
Määrsõnade moodustamine omadussõnadest.

ARVSÕNA

Järgarvsõnad. Vastamine küsimustele *когда? какого года? в каком году?*
Põhiarvsõnad.

LAUSE STRUKTUUR

Lihtöeldis ja öeldistäide (nimisõna nimetavas käändes, määrsõna, isikuline asesõna).
Küsimus *где?* ja vastus (määrsõnade *здесь, тут, там* kasutamine, предложный kääne).
Öeldistäide (nimisõna творительный käändes).
Küsimus *куда?* ja vastus (винительный kääne).
Küsimus *откуда?* ja vastus (родительный kääne).
Küsimused *чей? чья? чье? чьи?* ja vastused (possesiivsete asesõnade kasutamine, родительный kääne).
Küsimus *когда? какого года? в каком году?* ja vastused (nädalapäevad, kuud, kellaaeg, aasta).

Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja vene keeles:

1. tuleb toime teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
2. saab õpitud temaatika piires aru lausetest ja sageli kasutatavatest väljenditest;
3. mõistab õpitud temaatika piirides olulist;
4. kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
5. hangib infot erinevatest võrkeelsetest infoallikatest;
6. on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
7. teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
8. töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
9. hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse hea tase 9. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

Kuulamine. Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.

Lugemine: Loeb lihtsaid tavatekste ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab aimata sõnade tähendust konteksti toel.

Rääkimine: Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja

lõpetada vestlust tuttavalt teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti. Spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

Kirjutamine Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju. Rakendab õpitud õige kirjareegleid.

Õpitulemuste saavutamine

III kooliastmes saavutatakse vene keele A2-tase.

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Õpetaja julgustab õpilast kasutama õpitavat keelt aktiivselt nii tunnis kui ka keelekeskkonnas (nt internetipõhised suhtluskeskkonnad). Õpetaja suunab õpilast lugema lühemaid kohandatud, kooliastme lõpus ka autentseid eakohaseid ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kirjutamisoskuse arendamiseks kasutatakse lisaks mudelkirjutamisele ka eri liiki loovtöid (nt lühiülevaade, sündmuse kirjeldus, lühikirjand). Oluline on julgustada õpilast oma mõtteid väljendama ja mitte teda pidevalt katkestada. Õpetaja suunab õpilasi keeleõppele analüüsivalt lähenema, õpetades kõrvutama keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu.

Õpetaja tutvustab ja selgitab erinevaid kultuurinähtusi ning innustab õpilast neid mõistma, teadvustama ja nendega arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust nähtu kohta ning arvestama erinevate seisukohtadega.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

1. eri liiki autentsete eakohaste tekstide (sh meediatekstide) kuulamine ja lugemine;
2. adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
3. mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
4. loovtööd (nt luuletused, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated, kokkuvõtted lühikirjand);
5. projektitööd (nt seinalehe koostamine);
6. rolli- ja suhtlusmängud;
7. lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
8. info otsimine erinevatest võõrkeelsetest allikatest (nt teatmeteosed, Internet);
9. sõnaraamatu kasutamine;
10. keelekeskkonna õppeülesanded (nt liikumine juhiste järgi, õpitava võõrkeele kodumaal toodetud kaubad poes, firmanimetused).

Õpioskuste areng, õpimotivatsioon

III kooliastmes iseloomustab õpilast mõnevõrra suurem iseseisvus kui II kooliastmes.

Erinevus on selles, et õpilane hakkab teadlikult oma õpioskusi arendama:

valib ja kasutab talle sobivaid õpistrateegiaid, ehkki vajab veel õpetaja suunamist.

Kooliastme lõpus saab enamik õpilasi pikemaajaliste õpitegevustega hakkama ka õpetaja abita. Õpioskusi arendatakse õpilasi aktiivselt tegevuste kavandamisse kaasates. Oluline on, et õpilased ise saaksid teha valikuid (nt teemade, töömeetodite ja töö lõpptulemuste esitamise viis), anda hinnanguid ja võtta vastutust.

Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb silmas pidada:

- * õpetamisel tuleb lähtuda teismelise õpilase huvidest ja elukogemusest;
- * õpetamisel on vaja arvestada erineva võimekusega õpilaste vajadustega, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid;
- * õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik; õpetaja analüüsib õpilaste vigu, vajadusel korrigeerib oma tegevust ning suunab õpilasi oma vigu märkama ja parandama;
- * õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada ja aidata kaasa adekvaatse minapildi kujunemisele;
- * õpilane märkab oma edusamme ja oskab kasutada saavutatut edasisel õppimisel, kuid osa

õpilasi vajab endiselt õpetaja suunamist;

* hinnete ületähtsustamist tuleb vältida;

* ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki;

* õpetaja peab suunama õpilast rakendama õpitut väljaspool kooli (nt telesaated, filmid, internetipõhised suhtluskeskkonnad). Eesmärk on anda õpilastele võimalus praktiseerida oma keeleoskust ning suhelda autentses keelekeskkonnas.

Hindamine

Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, andes õpilasele adekvaatset tagasisidet. Ülesande eesmärgi järgi hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpiesmärke ning annab oma teadmiste ning oskuste hinnangu. Koos kaasõpilastega leiab õpilane, mis on hästi omandatud ja/või mille omandamiseks peab veel tööd tegema. Õpetaja valib töövormid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis võimaldavad õpilastel oma tööd analüüsida.

Läbivad teemad

1. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine: õpioskused, edasiõppimine, kutsevalik, töökohad;

2. Keskkond ja jätkusuutlik areng: loodus, looduskaitse, austav suhtumine loodusesse;

3. Kultuuriline identiteet: kultuurierinevused, lugupidav suhtumine teistesse kultuuridesse;

4. Kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: mina kui Eesti ühiskonna liige, traditsioonid, kodukoha väärtustamine;

5. Teabekeskond: Internet kui infoallikas, internet kui ohuallikas, teabeotsimine ja edastamine, infoteadlik inimene, suhtlusportaalid;

6. Tervis ja ohutus: tervislikud eluviisid;

7. Väärtused ja kõlblus: enesehinnang ja väärikus, tugevad ja nõrgad küljed, huvid, enesekasvatuse alused, vastutus seoses valikutega.

LÕIMING

Õppe lõimimine saavutatakse erinevate ainevaldkondade õppeainete ühisosa järgimisel, õppeainete, koolisiseste projektide ja läbivate teemade ühiste temaatiliste rõhuasetuste, õppeülesannete ning -viiside abil. Võõrkeeleõppe üks eesmärk on luua arusaam mitmekultuurilisest maailmast, mille kujundamisse annab iga võõrkeel oma panuse.

LÕIMING TEISTE VALDKONDADEGA

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeleõppe annab õpilasele keelelised vahendid, mille abil käsitleda erinevate valdkondadega seonduvaid teemasid. Võõrkeelteoskus võimaldab muuhulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikatele (teatmeteosed, võõrkeelne kirjandus, Internet jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine tarvis.

Teistest ainevaldkondadest on võõrkeelte valdkonnal kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti. Võõrkeelte ja eesti keele kui teise keele ainekavad haakuvad ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega. Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning eri teemade (nt riigid ja nende kultuur, vaba aeg) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii mitmesuguste tööde tegemise kui ka suhtlemise ja infootsimise vahend. Sotsiaal- ja

loodusteaduslik pädevus teostub eri teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

Eesti keel – tekstide tõlkimine, teemade võrdlemine grammatikas, jutustamine, võrdlus teiste keeltega, kultuuridega; teksti loomine, kirjeldamine, küsimuste moodustamine, mõistekaart, kava, tabel, pildiallkiri, reklaam, veebilehed, teabetekstid.

Muusika – lemmikmuusika, ansamblid, lauljad, kontserdid.

Kehaline kasvatus – spordialad, sportmängud, liikumine.

Inimeseõpetus – minapilt, enesehinnang, sõprussuhted, turvalisus, kehaline aktiivsus, päevakava, tervislik toitumine.

Loodusõpetus – inimene ja loodus.

Geograafia – kaardiõpetus, ajavööndid, loodusvarad.

Ajalugu – sündmused Eesti ja Venemaa ajaloos, tuntud venelased Eesti kultuuriloos, traditsioonid.

Kunst –värviõpetus, tegevuste ja vaatamisväärsuste kujutamine, vene kunstnikud ja nende looming.

Informaatika – infootsing Internetist, esitluse koostamine.

Ühiskonnaõpetus – meedia ja teave, riiklikud tähtpäevad Eestis ja Venemaal, majandus, tööturg.

Bioloogia – inimese areng, pärilikkus.

Matemaatika – numbrid, liitmine ja lahutamine.